

ВОЛОЩУК Микола Іванович (08. 09. 1921, с. Криве, нині Козів. р-ну Терноп. обл. — 04. 07. 1978, Львів) — живописець і поет. Закін. Львів. інститут пластич. мистецтва (1941; викл. [О. Кульчицька](#), [О. Курилас](#)). Учителював. Оформлювач укр. видавництва «УОК» (1942–44), викл. при Львів. худож.-ремісн. училищі. Репресов. 1948. Покарання відбував у колим. таборах (РФ, 1949–56). Засудж. удруге 1958, вивез. у Мордовію. Після звільнення 1964 працював у Львів. худож. фондї. Учасник мистецьких виставок. Автор зб. поезій «Настрої» (1941), статей у ж. «Дзвіночок», «Дукля»,

«Україна»; перекладів з білорус. мови творів М. Богдановича; спогадів «Мій ділярий» (рукопис); картин «Сибірський етюд» (1956), «Сільський краєвид» (1971), «Франків дуб», «П. Калнишевський» (обидві — 1974).

Рекомендована література

1. Савчук В. Повернення з невідомості // Відродження. 1991, 23 квіт.; Садова Л. Художник незламної волі // Дзвін. 1992. № 7–8.

[Н. М. Левицька](#)

Бібліографічний опис:

Волошук Микола Іванович / Н. М. Левицька // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-29596>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).